

Dünya Hayatı Bir İyilik Yolculuğudur

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.
 وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 أَلْبِرُ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ وَكَرِهْتَ
 أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ.

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Kim iyilik yaparsa ona yaptığıнын on katı vardır; kim de kötülük yaparsa o sadece yaptığıнын dengiyle cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.”ⁱ

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “İyilik güzel ahlaktır. Kötülük ise vicdanını rahatsız eden ve insanların bilmesini istemediğın şeydir.”ⁱⁱ

Aziz Müminler!

Dünya hayatı bir iyilik yolculuğudur. İnanmak, faydalı işler yapmak ve iyiliğı yeryüzünde hâkim kılmak en ulvî görevimizdir. Kötü, çirkin ve zararlı işlerden kaçınmak ve bunlara engel olmak en temel vazifemizdir.

İyilik; Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve peygamberlere iman etmektir. Mal ve servetten yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, ihtiyaç sahiplerine harcamaktır. Namazı kılıp zekâtı vermek, verilen söze sadık kalmaktır. Darlıkta, hastalıkta ve zor zamanlarda yardımlaşmak, bollukta ve sağlıkta paylaşarak şükretmektir.ⁱⁱⁱ

İyilik; samimi bir kul, hürmetkâr bir evlat, şefkatli bir anne baba, vefakâr bir eş olmaktır. Akrabalarımızın ve komşularımızın sevinçlerini ve üzüntülerini paylaşmaktır. İyilik; mazlunun, kimsesizin, hastanın, yaşlının gönlüne dokunmaktır.

Değerli Müminler!

Öyleyse hiç vakit geçirmeden hayatımıza iyilikle anlam katalım. İyilikle fethedilmiş gönüller ve kazanılmış dualar biriktirelim. Elimiz, ihtiyaç sahibine şefkatle uzansın. Yüreğımız, bir yalnızın yüreğine muhabbetle dokunsun. Gözlerimiz, ferini yitirmiş bir gözle merhametle buluşsun. Unutmayalım ki kötülük, ondan şikâyet etmekle değil, onun karşısında dimdik durmakla ve iyiliğı yaymakla engellenebilir.

ⁱ En’âm, 6/160.

ⁱⁱ Müslim, Birr, 15.

ⁱⁱⁱ Bakara, 2/177.